

LELEMÉNY

Azért van a szív,
hogy fájjon. Ha valamit,
ezt bizonyíthatom is.
Embernek mindene fájhat:
a léte, feje, lába, veséje,
mája. füle, foga, az a 70
éves sebe is, mit egy
surranó lövedék hasított,
hússal betakarva;
a nyelve alatt lapító csönd,
ki ne köpd magadból *most*
ama szót, életedbe kerül.
Csupa szív az ember,
csupa fájás. Pihegéstől
a vergődésig. Van annak
oka, hogy igazán csak a
csöndet keresem. Szótlanságot.
A zenét. De azt tele szóval,
aminek nincs betűje.
A zenét, mert kegyelem.
Fölforgatja a rendet.
Túllángol. Örök élet.
A kis szeleket. Viharos
röpülésben. Az elragadást.
Hogy akarom, vagy sem,
fölkap. Megölel, ver, elereszt
zuhanásban. Ott fúj, ahol...
S mennydörgésben a sóhajt.
Villámok résnyi sötétjét.